

إثنا عشر رسالة

[95] خواه در استنجا بآب پانزدهم هریر محل در استنجا از برار مطلقا مستحبست
وزیادتی تبالغ در قوت وشدت صریر هر گاه آب سرد مستعمل باشد شانزدهم وضع آلت استجمار
اولا بر موضعی طاهر از حول مقعد نزدیک بمحل نجاست سنت است بعد از ان تحریک آن بجانب محل
نجاست تا قلع عین کند از محل وخیث را منتشر نسازد وقبل از ازالهء عین خبث از محل نجس
نشود هفدهم استیعاب جمیع اجزاء محل در قلع خبث بهر یک از ادوات مستحبست بجهت خروج از
عهدهء خلاف وتوزیع ادوات بر اجزاء محل مکروه است هجدهم التقاط ادارهء ادات یعنی ربودن
وبرداشتن اجزاء نجاست وادات را حرکت دوری دادن بر محل خبث سنت است تا بهر جزوی از
اجزاء ادات جزوی از اجزاء نجاست برداشته شود پس امر ارادات بر محل نجاست اگر خبث از جز
وی از اجزاء محل بجز وی دیگر منتقل نشود مکروه است واکر منتقل شود مجزی نیست واستجمار
بعد از آن کافی نخواهد بود واستنجا بآب متعین خواهد شد وعلامه در نهایت ومنتهی بطریق
احتمال گفته بر تقدیر عدم انتقال نیز مجزی نیست از ان جهت که جزء ثانی محل باجز ونجس
آلت ملاقی خواهد شد واستعمال نجس جایز نیست نوزدهم سنت است که در استعمال سنک اول ابتدا
از مقدم صفحه یمنی کرده